

i Sønderjylland, naar disse Lovforslag endeligt er vedtaget i Rigsdagen, med Rette kan sige, at Arbejderklassen dernede blev ikke glemt. Jeg kan heller ikke tænke mig, at den høje Regering og Rigsdag kan gennemføre disse to Forslag og lade Arbejderklassen dernede staa med tørre Munde og se til. Jeg kan derfor paa mit Partis Vegne tilsige Regeringen Støtte til Ophjælpning af Erhvervslivet i Sønderjylland og lover at medvirke til en hurtig Behandling af Lovforslagene her i Tinget. Arbejderbefolkningen dernede kræver jo kun Arbejde i Stedet for Understøttelse, og i den sønderjydske Arbejderbefolknings Navn opfordrer jeg indtrængende den høje Rigsdag og Regering til grundigt at overveje disse Krav og gennemføre dem i saa stor Udstrækning som vel muligt, saaledes at man, naar Foraarsollen skinner over Landet, med Rette kan sige, at nu er de sønderjydske Forhold ordnet saa godt, at man tør haabe, at Befolkningen kan afværge den Erhvervskrise, som saa længe truende har ligget over Sønderjylland.

Holger Andersen: De Forhold, der danner Baggrunden for Fremsættelsen af de to Lovforslag, der i Dag ligger paa Tingets Bord, har jo været Genstand for udførlig Omtale ved forskellige Lejligheder her i Tinget, i Særdeleshed ved Finanslovdebatten forud for Valget den 2. December, og det turde derfor ikke være fornødent at gentage en Skildring af disse i Almindelighed velkendte Forhold. At der i Sønderjylland hersker ganske særlige Forhold, der nødvendiggør Fremsættelsen af de foreliggende Lovforslag, er jo erkendt fra alle Partiers Side og ogsaa udtalt af de to højtærede Ministre, der har fremsat Lovforslagene. Jeg kan i et og alt slutte mig til de Udtalelser, der blev fremsat af den ærede Ordfører for Partiet Venstre (Chr. Ernst Christensen). Tilintetgørelsen af den opsparede hjemlige Kapital, alle de store Vanskeligheder, som Overgangen fra ekstensiv til intensiv Drift paa Landbrugets Omraade har medført, en Overgang, der i det gamle Land har strakt sig over en lang Aarrække, mens den hos os har maattet gennemføres i en meget begrænset Tid, derefter den Valutapolitik, der er blevet ført her i Landet, og som de faa sønderjydske Rigsdagsmænd, der tog til Orde mod den og advarede mod den, desværre ikke har kunnet standse — alle disse Forhold danner jo Baggrunden for de Forslag, der er fremsat her, og er en tilstrækkelig Retfærdiggørelse for, at der fra den høje Rege-

rings Side gribes til særlige Foranstaltninger i de sønderjydske Landsdele. Jeg vil derfor ligesom den ærede Ordfører for Partiet Venstre benytte Lejligheden til at takke den højtærede Indenrigsminister og den højtærede Finansminister, fordi de efter en i Virkeligheden saa kort Tid som den, de har haft efter Regeringens Dannelselse, har kunnet fremsætte Forslag som disse. Jeg tror dog ikke, at nogen vil være i Stand til allerede i Dag at have en fuldt ud begrundet Mening om, hvorvidt disse to Forslag i alle Henseender gaar til Bunds, hvorvidt de Foranstaltninger, der her foreslaas, i fuldeste Omfang vil vise sig effektive, men jeg har den Overbevisning, at der med disse to Forslag vil blive ydet en meget væsentlig Hjælp til de sønderjydske Landsdele, og at der er en stor Mængde vanskeligt stillede Mennesker, som vil kunne blive hjulpet gennem disse to Forslag. Derfor mener jeg, man fra alle Sider indenfor den sønderjydske Befolkning skylder Regeringen Tak for disse Forslags Fremsættelse.

Jeg skal efter den udførlige Gennemgang af de to Lovforslag, som særlig den ærede Ordfører for Partiet Venstre foretog, ikke dvæle ved mange Enkeltheder i dem, i Særdeleshed da det jo efter de Udtalelser, der faldt fra det ærede Medlem Hr. Chr. Ernst Christensen, kan betragtes som afgjort, at begge Lovforslag vil blive henvist til Udvalgsbehandling. Forslag til Lov om Oprettelse af Sønderjydske Hypoteklaanefond drejer sig jo om en Konvertering af de bestaaende Andenprioriteter, og jeg tror, at i alt væsentligt rammer Lovforslaget her det rette. Der kan være enkelte Punkter, hvor vi fra vor Side kunde ønske nogle Ændringer, men dem kan vi formentlig komme ind paa under den kommende Udvalgsbehandling. Jeg vil her særlig nævne det ene Punkt, som jeg ogsaa ved anden Lejlighed har nævnt, at det i mange Tilfælde i disse kritiske Tider vilde være af stor Betydning, om de Laan, der ydes i Andenprioriteter, kunde være afdragsfri i 5 Aar i Stedet for i 3, og jeg tillader mig her at minde om, at der jo ved Forhandlingen i sin Tid om Gennemførelse af de af Realkreditkommissionen foreslaaede Foranstaltninger ogsaa var Tale om en saadan 5-aarig Afdragsfrihed. Det endte, saa vidt jeg husker, med, at disse Laan blev gjort afdragsfri i 4 Aar. Jeg haaber, den højtærede Indenrigsminister vil stille sig velvilligt overfor en Forhandling i saa Henseende, selv om denne, eventuelt maa medføre nye Forhandlinger med